

ZPRÁVY Z MEDŽUGORJE

č. 5 /1990

2. ročník

Dne 25. května 1990 dala Matka Boží duchovní vzkaz:

"DRAHÉ DĚTI! ZVU VÁS, ABYSTE SE VÁŽNĚ ROZHODLY ŽÍT TUTO NOVĚNU. ZASVĚTTE ČAS MODLITBY A OBĚTI. JÁ JSEM S VÁMI A PŘEJI SI POMOCI VÁM V ODŘÍKÁNÍ A UMRTVOVÁNÍ, ABYSTE MOHLI POCITOVAT KRÁSU ŽIVOTA LIDÍ, KTERÍ SE MI ZVLÁŠTNÍM ZPŮSOBEM DÁVAJÍ. DRAHÉ DĚTI! BŮH VÁM DEN CO DEN ŽEHNÁ A PŘEJE SI PROMĚNU VAŠEHO ŽIVOTA, PROTO SE MOLETE, ABYSTE MĚLY SÍLU ZMĚNIT VÁŠ ŽIVOT. DĚKUJI VÁM, ŽE JSTE PŘIJALY MOU VÝZVU!"

+++

Radostná iniciativa k oživení evangelia (2. část)

V úvodní části bylo uvedeno, jak na základě konkrétních medžugorských poselství v souladu s evangeliem Matka Boží poukazuje na potřebu obrácení a prohloubení víry. Obrácení pak vede člověka k touze být co nejblíže k Bohu, což vyústí v modlitbu srdcem.

Jako podstatnou pomoc k pravé modlitbě jmenuje Matka Boží (18. 10. 1984) Písmo svaté: "Drahé děti! Unes vás zvuk, abyste doma každý den četli Písmo svaté. Mějte je na viditelném místě, aby vás neustále pobízelo k četbě a modlitbě." Tímto poselstvím Matka Boží ukazuje, že Písmo svaté je více než jen kniha, kterou máme číst, ale že je významnou pomocí k modlitbě. Cílem četby Písma není jen poznání jeho obsahu, ale inspirace k naší modlitbě. V modlitbě máme uvažovat o tom, co jsme se četbou dozvěděli. Matka Boží dobře znala Písmo a skrze jeho četbu se jí dostalo poznání Božích myšlenek spásy. Jak sama byla zběhlá v Písmu svatém, můžeme vytušit z jejího Magnifikát. V něm zaznívá chvála Boží, obsažená ve slovech důkudování starozákonních textů. Zpočátku Panna Maria jen taktně prosí o četbu Písma svatého (18. 10. 1984) a později s velkým důrazem říká: "Každá rodina se musí společně modlit a číst Písmo svaté" (14. 2. 1985). Lidé, kteří byli v Medžugorji a nebo jsou duchovně spjati s tímto místem, cítí blízkost Matky Boží a život jejích slov a vlivem milosti Boží jsou k četbě Písma svatého a jeho následování více nakloněni.

Různé nároky Matky Boží na rozvoj duchovního života připadají mnoha lidem samozřejmé, i když je do praxe mnohdy neuvádějí. Ale jeden požadavek některé lidi poněkud konsternoval: Byl to požadavek postu. S ohledem na společné stravování je sice možno nedodržovat páteční půst od masa, ale má být nahrazen jiným kajícím skutkem, na což se "poněkud" zapomnělo. A nyní Matka Boží přichází (26. 6. 1981) s postem, a to nejen v pátek, ale též ve středu. Po vizionářích mnohdy chce, aby se postili celý týden o chlebě a vodě. Vysvětlila jim, že postem se získávají zvláštní milosti Boží, člověk se odpoutává od materiálních věcí a posiluje si schopnost sebeovládání. Půst je v podstatě nenahraditelný.

Důležitost postu plyne i z Písma svatého. Když byl Ježíš na hoře Proměnění, pokoušeli se někteří učedníci vymýtit zlého ducha u jednoho posedlého, a nepodařilo se jim to. Učinil to teprve Ježíš po svém návratu. Při tom poučil ušaslé učedníky, že toho mohli dosáhnout jedině modlitbou a postem. Z Písma svatého je zřejmé, že se Ježíš ve vhodný čas postil. Matka Boží řekla, že je třeba se "postit srdcem" (20. 9. 1984), a ne ze zvyku. Výzva k půstu je v medžugorském poselství pozváním, nikoliv příkazem. Je to výzva milující matky svým dětem, od nichž očekává něco velkého. Ochotný půst má za následek mnohotvárné požehnání. Osvobozuje nás od závislosti a svázanosti a činí nás volnými pro to, co nám chce Bůh dát. Kdo se postí, přispívá k míru, spásě a vítězství dobra.

Již třetí den zjevení (26. 6. 1981) vyzvala Matka Boží k míru mezi Bohem a člověkem a mezi lidmi navzájem. Bůh nám tento mír nabízí a my při tom musíme spolupracovat. A na pátého výročí tohoto prvního poselství (26. 6. 1986) obnovila tuto výzvu s novou naléhavostí: "Drahé děti! Bůh mi dovoluje, abych s jeho pomocí vytvořila tuto oázu mí-

ru. Chci vás vyzvat, abyste ji chránily a aby oáza byla vždy čistá. Jsou ale takoví, kdo svou nedbalostí ničí mír a modlitbu. Já vás prosím, abyste svým životem vydávaly svědectví a pomáhaly zachránit mír."

Z Písma svatého víme, že mír a pokoj je dar Boží lidem: "Pán žehná svůj lid pokojem" (Ž 29, 11), "On ho dává" (Iz 26,3), "od něho přichází" (Zj 11,4). Matka Boží v Medžugorji řekla (25. 3. 1989): "Zvu vás k pokoji, který dává jedině Bůh." Naším úkolem zůstává Boha o tento mír prosit, ale také se o něj zasazovat: "Drahé děti! Zvu vás, abyste svým pokojem pomohly, aby druží viděli a začali hledat mír. Zvu vás, abyste modlitbou a životem pomohly zničit v lidech zlo a odkrýt podvod, kterým si satan pomáhá. Modlete se, aby pravda převládla ve vašich srdcích" (25. 9. 1986). Vizionáři znovu a znovu říkají, že jsme povoláni "vytvářet" mír, ale to vyžaduje často ochotu nést kříž. Proto nám Matka Boží říká: "Drahé děti, modlete se před křížem za mír" (6. 9. 1984). To nám pomůže překonat naši nemohoucnost vůči všemu, co brání míru. Další aktuální aspekt těchto poselství se týká vděčnosti. Příliš často zapomínáme na potřebu této vlastnosti a bezmyšlenkovitě a samozřejmě přijímáme vše dobré. Sám Ježíš na to poukazuje (Luk 17,11-19). Matka Boží nám v poselstvích připomíná tuto potřebu a vybízí nás, abychom děkovali bez ustání (25. 8. 1988). Sama je nám příkladem tím, že na konci každého poselství děkuje těm, kdo přijímají její výzvy. Jindy děkuje zvlášť za ochotu zasvětit se jí (17. 5. 1984), za modlitby (2. 8. 1984), za námluvy a oběti (21. 10. 1984, 10. 1. 1985). Děkuje též Bohu, že jí dopřává přicházet k nám (25. 12. 1986).

Matka Boží říká, že náš život má být radostným díkůvzdáním za všechny obdržené milosti, čili duchovní dary (3. 1. 1985, 3. 10. 1985). I za nejmenší dary, nejen duchovní, ale i hmotné, máme Bohu děkovat, abychom byli schopni docenit a děkovat za velké dary. I hmotné dary jsou důležité v tom, že vedou člověka blíže k Bohu, člověk si uvědomuje, že je dostal od Boha a je Bohu za to vděčen a vzdává mu díky.

Zejména při návštěvě Medžugorje si člověk s radostí uvědomuje a přijímá uvedené podněty k oživení a hlubšímu pochopení evangelia. Je to vysvětlitelné tím, že s těmito zjevenímí je spjata velká milost Boží.

+++

Člověk hledá bez přestání štěstí

Poznámky z cestovního deníku Taťany Goričevové, sovětské disidentky, narozené v roce 1947 v Leningradě.

Bývalá stranická funkcionářka Taťana Goričevová zažila přes svou ateistickou výchovu spontánní "zkušenost s Bohem" a pracuje intenzivně pro rozšíření víry v Rusku. Od svého vypovězení v roce 1980 žije v Paříži. Na podzim roku 1988 směla opět poprvé přijet do Ruska.

Na cestě do Medžugorje Taťana přemýšlí: "O co mám Nejsvětější Růžičku Boží poprosit? Abych se mohla vrátit do Ruska? Ale je to pokorné? Já to sice chci, ale chce to také Bůh? Jeden opat v době raného křesťanství řekl jednomu mnichovi, který žil ve vyhnanství: Až dosud je Bůh tvým průvodcem, ale jestli se vrátíš, už s tebou nebude. Budu prosit o to, aby mi Bůh dal poznat mé hříchy, kterých jsem ještě nelitovala, aby mi dopřál litovat toho, co jsem až dosud nelitovala. Nejdůležitější je mít čisté srdce, ale v mém je tolik zármutku, tolik zmatku, tolik strachu..."

Po příjezdu do Medžugorje si Taťana poznamenala: "Před kostelem je stejný obraz, jaký jsem viděla jenom v Rusku: Ženy se modlí na kolenu, než vstoupí do Božího domu. Jejich obličeje vyjadřují pohrnutí, jsou to obličeje poznamenané utrpením, obličeje, které jsou dokonale soustředěné v modlitbě. V kostele jsou lidé naplnění zbožností, modlí se různě, chodí po kolenu okolo sochy Matky Boží. Znovu se mi vybavuje obraz našich stánek - takové ženy, prostě a slabé, téměř nepotkávané v evropských kostelích..."

A ještě jedna radost - dlouhé fronty lidí, kteří čekají na zpověď. Kněží mi řekli, že tady se zpovídají neřídka lidé, kteří se už nezpovídali 30-40 let. Tam, kde mluví Bůh, otevírá se i člověk, pociťuje potřebu vyslovit o sobě celou pravdu, úplně se přetvořit a obnovit, zase se sjednotit s Bohem. Zpovídá se v kostele i venku, pod širým nebem. Ze zde mnoho Italů, Němců, Rakušanů, také Irů (jsou obzvlášť zbožní), Portugalců, Američanů, Chorvatů. Je nemožné je všechny vypočítat.

I když do Medžugorje přicházejí křesťané, kteří už mají plně vyvinutou poznávací schopnost, ztráti a s učením evangelia seznámení, pater Slavko, jeden z místních kněží,

je přesto začíná vyučovat od samého začátku. Hovoří o tom, co je půst, na nějž se zapomnělo. Vysvětluje, že půst znamená nejen zřícení se jídla, televize, kouření, že to je něco šifšišho. Hovoří o tom, jak je nutno se připravit na slavení mše svaté.

Před 18. hodinou vizionáři přistupují ve farní budově ke stěně, na níž visí velký růženec. Brzy na to padli na kolena a přitom měli oči upřené nahoru a téměř neslyšně něco říkali. Matka Boží přišla, obličej vizionářů se podivuhodně rozzářily. Zde musím dodat, že kromě této první vteřiny jsem se už nemohla na obličej vizionářů dívat, ačkoliv jsem byla přímo proti nim. Jak by bylo možné dívat se v takových okamžicích na člověka, jak by bylo možné být i jen docela málo zvědavý? Sama nebeská Královna navštívila tuto naplněnou místnost, a proto jsem mohla pouze se skloněnou hlavou klečet na podlaží. Modlitba? I to bylo těžké, jenom ze mne vytrysklo: Nejsvětější Boží Rodičko, zachraň nás!... V katolické církvi jsou zázraky obvykle podrobovány vědeckému zkoumání, a potom je vyhlášena jejich pravost. Ale já věřím těmto dětem - vizionářům a dětem vůbec mnohem víc než věd.

Annica a já se pokoušíme naobědvat se v hostinci ve vesnici. K našemu velkému překvapení tam v poledne nebylo jediného člověka. Vtom nás napadlo: Ones je pátek! Už to je zázrak, že vidím Evrupany, kteří se postí.

Čtu, co říkala Matka Boží vizionářům v posledních dnech. Úplně jednoduché, ale bohužel zapomenuté věci: Modlete se bez přestání, pošťte se, otevřete svá srdce Duchu svatému! Učiňte kříž středem vašeho života! Její slova nás jakoby přivádějí zpátky k zapomenuté tradici nedělitelné církve a současně nám tato její poselství znějí i docela moderně. Ještě stále v naší době mají moc, fascinují a zotročují věci naše duše. Ale pro mnohé jsou již prázdné, ztratily svoji "auru", nemají tajemství. Svět okolo nás ztratil svoji "sůl". Pouze od Boha vychází světlo slunce a hvězd, "teplo" věcí. Musíme vrátit Bohu nejen svá srdce a svůj rozum, ale také své tělo a celý svět okolo nás. Výzva k postu je také výzvou k posvěcení těla."

+++

Vznik a vedení modlitebních skupin (2. část)

Matka Boží skrze Jelenu doporučila koncepci modliteb při společných setkáních. Zdůraznila zejména následující body:

- zpytovat svědomí a litovat hříchů a chyb
- přednášet Bohu své prosby
- modlitba díky
- prosba o požehnání.

Každého tíží něco, přes co se v modlitbě nemůže dostat. Během zpytování svědomí je to třeba Bohu vědomě ukázat. Může to být hřích, nebo i něco dobrého, ale v tu chvíli nám to brání otevřít své srdce. Když jsme zhřešili, poprosíme Boha o odpuštění. Odpuští sám sobě je lež důležité, protože jinak se nemůžeme přijmout takoví, jací jsme. Tím v sobě uvolňujeme prostor, v němž může Bůh působit.

Matka Boží řekla, že do plné sklenice nemůžeme nic přilít. Je-li naše srdce plné problémů a vin, Bůh v nás nemůže najít místo pro svůj dar. Když jsme Bohu ukázali vše, co nás tíží, je třeba zůstat chvíli v tichu. Tak můžeme přijmout jeho odpuštění. Zkusíme smíření s Bohem a jeho pokoj.

Druhý krok v modlitbě je přednesení proseb. Matka Boží řekla, že máme prosit především o Boží vůli. Nikdy nesmíme stavět své zájmy před vůli Boží. Pak budeme moci přijmout i to, že Bůh nesplní hned naše přání, protože v té chvíli je to snad pro nás lepší. Přirozené, že můžeme prosit Boha o vše. Dostali jsme k tomu od něho právo, můžeme se cítit cele jeho dětmi.

Třetí část v modlitbě je díkyvdání. Matka Boží řekla, že jsme velmi nevďěčná generace. Považujeme za zasloužené vše, co máme a vlastníme. Kdo však nedokáže děkovat, ten také nemůže chápat cenu daru, který nám Bůh dává. Právě v děkování můžeme nejlépe vyjádřit svou důvěru v Boha.

Čtvrtá část je prosba o požehnání. Matka Boží řekla, že s Božím požehnáním a jeho pomocí je důležité vstoupit do dalšího života. Nikdy si nesmíme být jisti, že se nám nestane nic zlého a že nebudeme muset nést kříž. Ale vždy můžeme odcházet s jistotou, že nám Bůh pomáhá. S ním můžeme zvítězit ve všech obtížích.

Matka Boží nás upozornila, že nejsme často soustředěni při požehnání na konci mše svaté a nebo na konci modlitby. Myšlenkami jsme již pryč, obrácení ke svým starostem.

Třeba již myslíme na někoho, kdo na nás čeká. Řekla, že během požehnání musíme být soustředěni, protože v tom okamžiku nás Bůh chce obdarovat. Když se neotevíráme, nebudeme moci jeho požehnání přijmout. Členové modlitební skupiny říkají: Matka Boží nám to vícekrát připomínala, než jsme pochopili, že je to opravdu potřeba. Postupně rostla naše víra, že Bůh se nám v tomto okamžiku chce cele darovat. Pro nás je nyní přijetí požehnání něco zcela zvláštního. Zejména když potkáme kněze, toužíme ho požádat o požehnání, protože silně pocítujeme tuto potřebu.

Společná modlitba ve skupině a osobní modlitba se musí navzájem doplňovat. Modlitba není cílem života, ale nezbytným prostředkem, abychom duchovně rostli a mohli se stále více otevírat Bohu. Člověk má skrze modlitbu poznávat Boží vůli a snažit se přivést Bohu radost dobrými skutky. Modlitbou se změní naše myšlení a náš život. Pak se změní i lidé kolem nás, dokonce celý svět.

+++

Mirjanin apoštoláí

Zdá se, že Panna Maria dává každému vizionáři vedle obecného úkolu šířit její poselství ještě zvláštní druh apoštolátu. Dne 3. srpna 1989 poskytla Mirjana Seanu Conroyovi následující písemné prohlášení:

"Každý rok vidím Matku Boží 18. března. V současné době se každého druhého dne v měsíci s Pannou Marií modlím za nevěřící. Při tom ji někdy vidím a někdy ji pouze slyším. Slyším ji normálně, jako když s někým mluvím a mám při tom zavřené oči. Modlitby, které se modlíme, jsou zvláštní. Myslím to tak, že jsou ještě pro ostatní neznámé. Nej důležitější poselství Matky Boží, které chce vzkázat mým prostřednictvím, je modlitba za nevěřící. Matka Boží říká, že oni nevědí, co je čeká po smrti a neznají ani tajemství.

Pro ni jako naši Matku jsme si všichni rovni. Myslím to tak, že ona nás všechny miluje stejnou láskou a chápe nás jako své děti. Právě proto trpí a prosí nás naléhavě, nás, kteří věříme, abychom jí pomohli a modlili se za naše bratry, kteří si nepřejí cítit Boží lásku. Panna Maria velmi prosí o naši pomoc.

Pro Marii jsou nevěřícími i ti, kteří chodí do kostela, a přitom ani nevědí proč. Chodí do kostela jen ze zvyku. Pro ně kostel není domem jejich Otce, tedy jako jejich vlastní dům - necítí lásku k Bohu na každém kroku a při každém jednání.

Vedle modlitby za nevěřící si Panna Maria také přeje, abychom se modlili v rodinách. Jejím přáním je, abychom se v rodinách modlili různě. Ona říká, že to je nejmocnější modlitba. Ale naneštěstí se v rodinách tuto modlitbu modlíme málo."

+++

Jedno svědectví

"Medžugorje ve mně už od začátku budilo zvědavost. Naše učitelka sem organizovala cestu, a tak jsem se jí zúčastnil. První dojem mě trochu zklamal vzhledem k tomu, že je vše zde tak komerční. Ale po prvních třech dnech se mě dotklo to celé ovzduší pokoje, skutečně se mě dotklo. Mnoho otázek a pochybností, které jsem ohledně víry měl, se rozplynulo. Zjistil jsem, že s mnohem snadněji modlím."

Nyní opravdu věřím, že se s Pannou Marií skutečně zjevuje. I když zde třeba neuvidíš zázraky, tak atmosféra a nálada lidí říkájí vše. Doufám, že se sem znovu dostanu."

Sinead O'Donovan, Ballinamuck

+++

Neobvyklá poutnice

Jedním z nejneobvyklejších poutníků, kteří přicházejí do Medžugorje, je 85 letá babička Mara Laličová ze Slavonského Brodu. V Medžugorji byla již po sedmatřicáté. Přijíždí vlakem do Mostaru a pak jde pěšky až do Medžugorje. Na dotaz "Kolik potřebujete času na těch třicet kilometrů?" odpověděla: "Když neodpočívám, tak dojdu za 6 hodin." "A proč to děláte?" "No přece pro Pannu Marii. Stále jí prosím, aby pomohla, aby už byl mír a zejména hodně prosím za kněze."

+++

Prosíme všechny čtenáře, aby se denně modlili za úspěch voleb v naší vlasti a pomoc Boží při sestavení nové vlády. Je to velmi nutné. Děkujeme.